

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΟΜΙΛΗΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΑΦΟΥ κ. Γεώργιος

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀθηαῖνον τὴν 25ην Μαΐου 1949. Τό 1967 ἀπεφοίτησε τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου. Ὡς ὑπότροφος τοῦ Ι.Κ.Υ. ἐσπούδασε Χημείαν εἰς τό Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν (1968-1972). Εἰς τό ἴδιον Πανεπιστήμιον ἐσπούδασε καί Θεολογίαν κατά τά ἔτη 1976-1980. Μετεξεπαιδεύθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὴν Χημείαν καί εἰς τὴν Θεολογίαν.

Τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1984 ἐχειροτονήθη Διάκονος ὑπὸ τοῦ Χωρεπισκόπου Σαλαμίνας Βαρνάβα καί τὴν 17ην Μαρτίου 1985 ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος καί προεχειρίσθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσόστομου Α'. Τό 1994 ἀνέλαβε καθήκοντα Γραμματέως τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

Παραλλήλως πρὸς τὰ ὡς ἄνω καθήκοντά του εἰργάσθη καί ὡς καθηγητὴς τῆς Χημείας εἰς Σχολὰς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Τό 1993 προήχθη εἰς Βοηθὸν Διευθυντήν.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συλλήψεως καί κακοποιήσεώς του ὑπὸ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων κατά τὴν διάρκειαν ἀντικατοχικῆς ἐκδηλώσεως, τό 1989, κατέθεσε προσφυγὴν ἐναντίον τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Τό Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης διὰ τῆς ὑπὸ ἀριθμὸν 507/3.2.94 ἀποφάσεώς του κατεδίκασε, διὰ πρώτην φορὰν, τὴν Τουρκίαν διὰ καταπάτησιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων εἰς τὴν Κύπρον καί τῆς ἐπέβαλε χρηματικὸν πρόστιμον.

Τὴν 24ην Ἀπριλίου 1996 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης καί τὴν 26ην Μαΐου 1996 ἐχειροτονήθη εἰς Ἐπίσκοπον. Τὴν 29ην Δεκεμβρίου 2006 ἐξελέγη παμψηφεί ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο συνελθούσης ἐκλογικῆς συνελεύσεως Μητροπολίτης Πάφου καί τὴν ἐπομένην ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ.

Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου εἰς τοὺς διαλόγους μέ τοὺς Λουθηρανούς καί τὰς Μεταρρυθμισμένας Ἐκκλησίας. Εἶναι ἐπίσης πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς Βιοηθικῆς καί Παιδείας τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

Ὀνομαστικὴ ἑορτὴ: 23 Ἀπριλίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ι. ΧΟΛΕΒΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1957.

Σπούδασε Δημόσιο Δίκαιο και Πολιτικές επιστήμες στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Επίσης παρακολούθησε μαθήματα δημοσιογραφίας στο Λονδίνο.

Είναι αναλυτής και αρθρογράφος θεμάτων ιστορίας, εξωτερικής πολιτικής, και Ελληνορθόδοξου Παραδόσεως, και συνεργάζεται με πολλές εφημερίδες και περιοδικά, όπως «Μακεδονία» Θεσσαλονίκης, «Σημερινή», «Άμυνα και Διπλωματία», «Πειραϊκή Εκκλησία», ιστοσελίδα «Αντίβαρο», κλπ. Από το 1991-99 ήταν τακτικός αρθρογράφος στον ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ. Από το 1989 συνεργάζεται ως παραγωγός -παρουσιαστής εκπομπών και ως σχολιαστής με τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος με έμφαση στα εθνικά και ιστορικά θέματα.

Είναι μέλος της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Πολιτιστικής Ταυτότητας της Εκκλησίας της Ετῆς Ελλάδος και Αρχισυντάκτης του περιοδικού ΕΚΚΛΗΣΙΑ, επισήμου Δελτίου της Ιεράς Συνόδου.

Έχει συγγράψει τα εξής βιβλία:

- 1) Για μια Δυναμική Εξωτερική Πολιτική, 1994 (Βραβείο Ελληνικής Εταιρίας Χριστιανικών Γραμμάτων).
- 2) Ελληνισμού Ενόρασις, Α' Εκδοσις 1997, Β' Εκδοσις 1998.
- 3) Ορθοδοξία και Εθνική Ταυτότητα, 2000.
- 4) Η Εθνική μας Ταυτότητα στην εποχή της Παγκοσμιοποιήσεως, 2001
- 5) Εκκλησία και Ελληνική Διάρκεια, 2002. (Βραβείο Δοκιμίου εις μνήμη Παναγιώτη Φωτία).
- 6) Η ελληνορθόδοξη Παιδεία στον Εικοστό Πρώτο αιώνα 2007.

Επίσης επιμελήθηκε την έκδοση των ανθολογίων με τίτλο «ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ- ΡΙΖΩΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ», 2003, και «ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΟΡΕΙΑ», 2009.

Γνωρίζει την Αγγλική, Γαλλική και Ιταλική γλώσσα.

Είναι έγγαμος και πατέρας ενός γιου.

ΚΑΡΓΑΚΟΣ Ι. ΣΑΡΑΝΤΟΣ

Ο Σαράντος Ι. Καργάκος γεννήθηκε στο Γύθειο Λακωνίας το 1937. Στη διάρκεια του Εμφυλίου εγκαθίσταται στην Αθήνα. Σπούδασε κλασική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Πρωταγωνίστησε στο αμφισβητικό κίνημα των ετών 1961-1967 και υπήρξε ο εισηγητής του 15% για την παιδεία. Εργάστηκε επί τριάντα πέντε έτη στα μεγαλύτερα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια των Αθηνών και στους μεγαλύτερους φροντιστηριακούς οργανισμούς, στους οποίους πάντα υπήρξε ιδρυτικό μέλος. Συνεργάστηκε με τα περιοδικά Οικονομικός Ταχυδρόμος, Κοινωνικές Τομές, Ιχνευτής, Ελλοπία, Άρδην. Εξακολουθεί να συνεργάζεται με τα περιοδικά Ευθύνη και 4 Τροχοί. Επί τετραετία (1997-2001) ήταν αρθρογράφος, επιφυλλιδογράφος και κριτικός των εφημερίδων Ελεύθερος Τύπος και Τύπος της Κυριακής. Έχει γράψει εβδομήντα δύο βιβλία. Από αυτά ξεχωρίζουν οι γλωσσικές μελέτες Αλαλία και Αλεξία, η ιστορική μελέτη Από το μακεδονικό ζήτημα στην εμπλοκή των Σκοπίων, οι συλλογές δοκιμίων Προβληματισμοί: Ένας διάλογος με τους νέους (6 τόμοι) και Κινούμενη άμμος, το δίτομο ιστορικό έργο Ιστορία του ελληνικού κόσμου και του μείζονος χώρου, η επίσης ιστορική μελέτη Αλβανοί-Αρβανίτες-Έλληνες, η ογκώδης μονογραφία Αλεξανδρούπολη, μια νέα πόλη με παλιά ιστορία, η πολιτική μελέτη: Παγκοσμιοποίηση: Προς ένα παγκόσμιο ολοκληρωτικό σύστημα εξουσίας. Πρόσφατα εκδόθηκε το έργο του Ολυμπία και Ολυμπιακοί αγώνες.

π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΘΕΡΜΟΣ

Ο πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Θερμός είναι ψυχίατρος παιδιών και έφηβων. Είναι διδάκτωρ της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και επίκουρος καθηγητής της Ποιμαντικής στην Ανωτάτη Εκκλησιαστική Ακαδημία Αθηνών. Έχει μετεκπαιδευθῆ ὡς «ἐπισκέπτῃς ἐπιστήμων» (Visiting Scholar) στό Πανεπιστήμιο Harvard, στό Boston University, στό Boston College, καί στό Andover Newton. Βιβλία καί ἄρθρα του ἔχουν μεταφραστῆ στά Ἀγγλικά, Γαλλικά, Ρωσικά, Ρουμανικά. Γιά τό σύνολο τοῦ ἔργου του ἔχει ἐκπονηθῆ μεταπτυχιακή εργασία (master thesis) στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου του Balamand στόν Λίβανο.

Βασικά του ἐνδιαφέροντα ἀποτελοῦν ἡ ποιμαντική παρουσία τῆς Ἐκκλησίας, ἡ θρησκευτικότητα σέ συνάρτηση μέ τήν προσωπικότητα, ἡ ψυχολογία καί ψυχοπαθολογία τοῦ θρησκευτικοῦ βιώματος καί τῆς θρησκευτικῆς συμπεριφορᾶς, ἡ ψυχολογία τῆς θρησκευτικῆς μεταστροφῆς καί ἀφιέρωσης, ἡ ψυχολογία τοῦ κληρικοῦ καί τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἡ ψυχολογία τῆς θρησκευτικῆς διαστάσεως τοῦ πολιτισμοῦ, ὁ διάλογος ψυχανάλυσεως καί θεολογίας, τά ζητήματα λειτουργικῆς κ.ἄ.

Ἀσχολεῖται μέ τήν ἐπιμόρφωση κληρικῶν καί ἄλλων στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας (Ἑλλάδα, Ἀμερική, Φινλανδία), ἐνῶ διδάσκει καί στήν Θεολογική Ακαδημία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας. Ὑπηρετεῖ στήν Ἱερά Μητρόπολη Θηβῶν καί Λεβαδείας.

ΝΙΚΟΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

Ο ΝΙΚΟΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ γεννήθηκε στην Κυθρέα το 1949. Είναι απόφοιτος του Παγκυπρίου Γυμνασίου (1967), πτυχιούχος της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (1972) και Διδάκτωρ Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Κρήτης, με το έργο του "Ελληνισμός και Ελληνικότητα στον Καβάφη" (1990). Υπήρξε καθηγητής φιλολογίας σε σχολεία Μέσης εκπαίδευσης στην Κύπρο από το 1972. Για χρόνια (από το 1984 - 1991) δίδαξε φιλοσοφία στην Παιδαγωγική Ακαδημία της Κύπρου.

Υπήρξε αποσπασμένος στην Υπηρεσία Ανάπτυξης Προγραμμάτων του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού από τη σύστασή της το 1980 μέχρι το 1992. Συνέγραψε τα βιβλία «Συνάντηση με τη Γλώσσα», για το Γυμνάσιο, 3 τόμοι, «Ανθολογία Κυπριακής Λογοτεχνίας», για το Γυμνάσιο και το Λύκειο (4 τόμοι), «Ανθολογία Νεοελληνικής Ποίησης», Βιβλία για τον καθηγητή. Έγραψε ακόμα το Βιβλίο Φιλοσοφία για τη Γ Λυκείου.

Υπηρέτησε ως Βοηθός διευθυντής Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης (1990 - 1994) και ως Επιθεωρητής Φιλολογικών Μαθημάτων στο Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού από το 1994 - 2000. Υπήρξε Πρώτος Λειτουργός Εκπαίδευσης από το 2000 - 2003. Ως Πρώτος Λειτουργός Εκπαίδευσης είχε την ευθύνη των Κρατικών Ινστιτούτων Επιμόρφωσης και της Υπηρεσίας Ανάπτυξης Προγραμμάτων. Διετέλεσε Αναπληρωτής Διευθυντής του Κέντρου Επιστημονικών Ερευνών από τις 12 9. 2002 μέχρι τις 15. 11. 2003.

Από την 1. 9. 2003 μέχρι τις 10. 11. 2004 υπήρξε Διευθυντής του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου. Υπήρξε ακόμα μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής Γραμμάτων, της Συμβουλευτικής Επιτροπής Εκδόσεων, της Επιτροπής

Υπήρξε ιδρυτικό μέλος της Φιλοσοφικής Εταιρείας Κύπρου και υπεύθυνος της επιστημονικής Επετηρίδας Ζήνων.

Πήρε μέρος ως εισηγητής σε πολλά επιστημονικά και λογοτεχνικά συνέδρια στην Κύπρο, την Ελλάδα, την Ιταλία, τη Γαλλία, την Αυστραλία και αλλού.

Είναι ποιητής, πεζογράφος και δοκιμιογράφος. Ασχολήθηκε επίσης συστηματικά με τη μελέτη και την κριτική της λογοτεχνίας καθώς και με τη φιλοσοφία. Είναι εκδότης του περιοδικού λογοτεχνίας και Κριτικής Ακτή που κυκλοφορεί από το 1989.

Τιμήθηκε με κρατικό Κρατικό Βραβείο Ποίησης (1989) και με Κρατικό Βραβείο Δοκιμίου από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού (1982, 1997 και 2003).

Τιμήθηκε ακόμα με το Βραβείο Ποίησης Κώστα Μόντη (2001) και με το Βραβείο Πεζογραφίας του Πολιτιστικού Συλλόγου Γυναικών Ρόδου το 2001.

ΕΡΓΑ:

ΠΟΙΗΣΗ:

Η ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗΣ, Λευκωσία 1979, ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ, Λευκωσία 1975, ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ, Εκδόσεις των Φίλων, Αθήνα 1983, ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΘΑΛΑΣΣΑ, Εκδόσεις των Φίλων, Αθήνα 1989, Ο ΑΛΛΟΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ, Ακτή, Λευκωσία 1993, ΟΥΡΑΝΟΔΡΟΜΙΟ, Ακτή, Λευκωσία 1994 Η ΑΛΛΗ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ, Ακτή 1999.

ΔΟΚΙΜΙΟ:

Ο ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΕΡΙΓΥΡΟΣ, Λευκωσία 1977, ΜΑΡΤΥΡΙΑ, Δεκαπέντε δοκίμια νεοελληνικού προβληματισμού, Λευκωσία 1982, ΕΙΚΟΣΙ ΚΕΙΜΕΝΑ, Λευκωσία 1984, ΜΕ ΟΡΓΗ, Ακτή, Λευκωσία 1994, ΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ, Ακτή, Λευκωσία 2002

ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ:

ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ, Αστρολάβος / Ευθύνη, Αθήνα 1986, ΕΠΙΒΑΤΗΓΟ "ΡΕΘΥΜΝΟ", Πατάκης, Αθήνα 1995, Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΕΦΥΓΕ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ, Εστία, Αθήνα 1997. ΚΛΕΙΩ, Καστανιώτης, Αθήνα 2000.

ΜΕΛΕΤΕΣ :

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΕΦΕΡΗ, Αστήρ, Αθήνα 1985, Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΤΟΥ ΜΥΣΤΙΚΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ, Ακτή, Λευκωσία 1990, ΟΡΑΜΑ ΚΑΙ ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΣΤΟΝ ΠΑΝΤΕΛΗ ΜΗΧΑΝΙΚΟ, Ακτή, Λευκωσία 1992, Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΑΒΑΦΗΣ, Παρουσία, Αθήνα 1997, Η ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ ΚΛΙΜΑΚΑ, ΔΟΚΙΜΗ ΣΤΟ ΑΦΗΓΗΜΑΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΙΖΥΗΝΟΥ, Ακτή, Λευκωσία 1997, ΩΣ ΘΕΛΓΗΤΡΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ, Σχόλια στον Αλέξανδρο Παπαδιαμάντη, Ακτή, Λευκωσία 2003.